

عنوان مقاله:

بافت فرسوده، اولویت بخشی، مدل ارزیابی چندمعیاری، ایمن سازی، کلان شهر کرج (مطالعه‌ی موردی: روستاهای کمباین دار استان فارس)

محل انتشار:

پژوهش های جغرافیای انسانی، دوره 44، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حسن ایزدی - استادیار دانشکده‌ی معماری، دانشگاه شیراز

سید علی بدری - استادیار دانشکده‌ی جغرافیا، دانشگاه تهران

محبوبه نامدار - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

کاربرد فن آوری های نوین و تنوع بخشی به فعالیت های اقتصادی روستاها، علاوه بر آثار مثبت و منفی در ابعاد دیگر اقتصادی، کالبدی و فضایی، همواره دگرگونی هایی را بر ابعاد اجتماعی و فرهنگی آن جامعه خواهد داشت. ورود کمباین به عرصه ی فعالیت کشاورزی، یکی از بارزترین این فن آوری هاست که منجر به شکل گیری و گسترش نوع خاصی از مشاغل، از جمله کمباین داری و فعالیت های مربوط به آن در برخی روستاهای کشور شده است. مقاله ی پیش رو که برگرفته از پژوهشی میدانی در روستاهای کمباین دار استان فارس است، در پی شناخت و تشریح آثار اجتماعی نهادی ایجاد شده، منتج از گسترش فعالیت کمباین داری و بازتاب آن در توسعه ی سکونتگاه های روستایی است. پژوهش پیش رو، از نوع توصیفی پیمایشی است که در آن برای گردآوری داده ها، از دو شیوه ی مطالعه ی اسنادی و بررسی های میدانی (مشاهده، مصاحبه و پرسشنامه) استفاده شده است. جامعه ی آماری پژوهش، شامل ۹۲۸ خانوار است که از میان آنها ۱۰۱ خانوار به شیوه ی نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. نتایج پژوهش، نشان دهنده ی آن است که هرچند این فعالیت از نظر اقتصادی و درآمدزایی برای روستاییان فعالیتی به نسبت پردرآمد محسوب می شود؛ اما، این امر مشروط به پذیرفتن بسیاری از مشکلات و مسائل اجتماعی در درون و بیرون روستا، هم برای شاغلان و هم برای خانواده های آنهاست. با این همه می توان گفت، با وجود موانع و مشکلات پیش روی کمباین داران، این فعالیت در ارتقای شاخص های اجتماعی نهادی روستاهای مورد مطالعه، آثار مثبتی در پی داشته است.

کلمات کلیدی:

آثار اجتماعی فرهنگی، استان فارس، توسعه ی روستایی، فعالیت های اقتصادی، کمباین داری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1807966>

